

Ulfborg d. 01.08.2021

Vedr.: Høringsvar til Udkast til Forvaltningsplan for skarv 2021 j.nr. 2021 - 23026

Indledningsvis kvitteres for muligheden for at afgive høringsvar til ovenstående.

Fra høringsmaterialets indledning citeres:

"Formålet med forvaltningsplanen for skarv er at danne rammen om en balanceret forvaltning af skarv. Det overordnede mål med planen er således at bevare en levedygtig bestand af skarv som en del af den danske natur samt gennem forvaltningsredskaber på lokalt plan at mindske konflikter med fiskeri og reducere prædation på sårbare fiskebestande. Det er således ikke et mål i sig selv at reducere skarvbestanden, men at anvise værktøjer, der kan bidrage til at reducere prædationen fra skarv på lokalt plan"

Umiddelbart lyder det rimeligt, men kigger man ind i detaljerne, er formuleringen absolut ikke problemfri.

"Det er således ikke et mål i sig selv at reducere skarvbestanden".

Dette sætningsled kan læses som om, at skarvbestanden på ca. 32.000 ynglepar (+ et stort antal vintergæster) er på et acceptabelt niveau.

Det fremgår intet sted hvorledes, man når til den erkendelse. Det er specielt vigtigt, da man ønsker en *"balanceret forvaltning"*, der meget fornuftigt skal være adaptiv, men det forudsætter, at udgangspunktet er velbegrundet, således at forstå, at det dels sikrer en rimelig skarvbestand men også sikrer, at fiskebestandene kan være rimeligt upåvirkede af skarvprædationen.

Med andre ord: En forvaltningsplan bør have et velbegrundet udgangspunkt og beskrive hvor stort et antal prædatorer - her skarv, man vil acceptere både af yngle- og vinterbestand – specielt da både skarv og mange af skarvens byttedyr er truede – nogle af byttedyrene endda i høj grad (ål, laks, ørred og ikke mindst snæbel.

Vi noterer os, at der afs. 2.5 oplyses, at skarv fra vore nabolande nu trækker op i åer og søer. Det må indikere, at fødegrundlaget er utilstrækkeligt ved kysten. Vandløb og søer bør dog ikke skulle belastes af dette.

I forslaget til forvaltningsplanen anføres, at prædation fra relativt få skarv kan have store konsekvenser for en fiskebestand i ferskvand. Et forhold, der er dokumenteret flere gange.

Vi har med tilfredshed noteret, at der nu er etableret et samarbejde landene imellem. Der bør arbejdes hen imod, at der kan ske yderligere reguleringer i vore nabolande, der angiveligt også er hårdt pressede af det store antal skarv, hvilket smitter af i Danmark.

Det undrer, at man i afs. 2.2 ikke medtager prædation i ferskvand i omtalen af fødegrundlaget for skarv.

Der anføres flere steder, at der kan være lokale problemer med antallet af skarv.

Vi interesserer os mest for vandløb.

Der observeres fouragerende skarv langt op i vandløbene, og vore fiskebestande er truede i varierende grad. I vores område skal nævnes, at stalling i Storåsystemet er enten forsvundet (uddød) eller kun findes i et uhyre lille antal.

Havørred findes i et alt for lille antal i forhold til potentialet.

For laks gælder, at Storå rummer Danmarks eneste selvreproducerende laksebestand. Om den kan opretholde den status er uvist, da der finder en betydelig skarvprædation sted i såvel Storå-systemet som omkring Storås udmunding i Nissum Fjord.

Skarvprædationen er betydelig og påvirker bestandene stærkt negativt i store dele af området, hvorfor vendingen "lokal" er misvisende.

Afs. 4.2.2 omtaler skarv som en ekstra presfaktor i vandløb. Erfaringen taler for, at det er hovedfaktoren.

Forvaltningsplanen bør indeholde en beskrivelse af, hvor ynglekolonier og rasteplasser kan tolereres. Der bør være en 0-tolerance i en afstand (eks. 35 -50 km.) til habitatet for truede fiskearter.

Det skal gælde både yngle- og gæstebestanden.

Der bør ligeledes fastlægges et begrundet antal skarv for disse områder.

Erfaringerne viser, at såfremt disse forhold ikke er ordentligt beskrevet, ender det altid med, at livet under vand bliver taberen!

Materialet indeholder en meget fin gennemgang af reguleringsmuligheder, ligesom man anfører en række fiskearter, der er prioriteret særlig højt i forhold til beskyttelse. Det drejer sig om laks, ørred, stalling, snæbel og ål.

Man nævner også, at skarven kan være et problem for opfyldelse af Vandrammedirektivet.

Lystfiskere har i vid udstrækning deltaget i arbejdet bl.a. med vandløbsrestaureringer og udlægning af betydelige mængder gydegrus, el-fiskeri, pasning af klækkerier og udsætning af fisk samt i skarvreguleringen. Ikke fordi man skal, men fordi man gerne vil give naturen en hånd.

Det forekommer paradoksalt, at en særlig beskyttelse af disse arter og medvirkning til sikring af målopfyldelse i så høj grad skal basere sig på en frivillig indsats fra bl.a. lystfiskere.

Det offentlige påtager sig i planen helt enkelt ikke at løse opgaven!

Mere direkte: Forvaltningsplanen bør klart beskrive, at det offentlige har en forpligtigelse til at sikre både skarv og de truede fiskearter, ligesom det bør være klart, at det er en opgave, som det offentlige har hele året.

Forvaltningsplanen bør beskrive, hvordan opgaven løses.

Forvaltningsplanen bør beskrive, hvordan opgaven ses løst.

Danmark har tiltrådt direktiver, der skal sikre visse minimumskrav. Det må derfor også være en samfundsopgave at sikre, at de opfyldes.

Med venlig hilsen

Sammenslutningen ved Storå
Gunnar Houlby Pedersen
Formand

Ove Krarupsvej 17, 6990 Ulfborg

Tlf.: +45 20 46 82 58

E-mail: gunnar@houlbypedersen.dk